

บุตรี จันทร์แจ่ม : การเพิกถอนคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการตาม พ.ร.บ.อนุญาโตตุลาการ พ.ศ.2545 : ศึกษาเฉพาะกรณีมาตรา 40(1) (SETTING ASIDE OF THE ARBITRAL AWARD UNDER ARBITRATION ACT B.E. 2002 : A CASE STUDY OF ARTICLE 40(1)) อ. ที่ปรึกษา : ร.ศ. พิรัชศักดิ์ หรยางกูร, 138 หน้า. ISBN 974-17-3521-9.

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ศึกษาเรื่องการเพิกถอนคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการตาม พ.ร.บ.อนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2545 เฉพาะกรณีมาตรา 40(1)โดยจะศึกษาเกี่ยวกับความสำคัญและหลักการของการเพิกถอนคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ หลักพื้นฐานในการพิจารณาความสงบเรียบร้อยในการเพิกถอนคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการและแนวทางการวินิจฉัยเหตุแห่งการเพิกถอนคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ

การเพิกถอนคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการเป็นการที่ศาลเข้ามามีบทบาทในการเยียวยาความเสียหายที่เกิดจากคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยคู่ความซึ่งได้รับผลกระทบจากคำชี้ขาดนั้นจะดำเนินการคัดค้านคำชี้ขาดต่อศาลที่ทำการอนุญาโตตุลาการเพื่อขอให้เพิกถอนคำชี้ขาด ซึ่งการเพิกถอนคำชี้ขาดมีหลักมาจากการตรวจสอบคำชี้ขาดของศาลอื่นที่มีมาจากการใช้อำนาจอธิปไตยของรัฐควบคุมและกำหนดกฎเกณฑ์สำหรับการอนุญาโตตุลาการที่เกิดขึ้นในเขตอำนาจหรือในดินแดนของรัฐ ทั้งนี้การแทรกแซงของศาลในการอนุญาโตตุลาการจะต้องเป็นไปในลักษณะของการสร้างสมดุลระหว่างเสรีภาพของคู่สัญญาและการควบคุมความยุติธรรมของกระบวนการอนุญาโตตุลาการ

นอกจากนี้ การเพิกถอนคำชี้ขาดยังมีหลักการสำคัญมาจากหลักความสงบเรียบร้อยซึ่งเป็นหลักที่ศาลใช้ควบคุมกระบวนการอนุญาโตตุลาการอันประกอบไปด้วยเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ศาสนาและมาตรฐานทางสังคมของรัฐใดรัฐหนึ่งที่แต่ละรัฐต้องการปกป้องรักษาไว้ ดังนั้น หลักความสงบเรียบร้อยจึงมีความไม่แน่นอนอนจากปัจจัยสนับสนุนสองประการ ได้แก่ ปัจจัยด้านความแตกต่างของระบบเศรษฐกิจ การเมือง ศาสนา สังคม หรือระบบกฎหมายที่แตกต่างกันไปในแต่ละรัฐ และปัจจัยด้านเวลา กล่าวคือ คุณค่าและมาตรฐานของชุมชนมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาได้ง่ายตามสภาพสังคมหรือผู้นำสังคม

ความสงบเรียบร้อยที่ศาลใช้ในการควบคุมกระบวนการอนุญาโตตุลาการแบ่งได้สองประเภท ได้แก่ ความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ อันเป็นหลักสำคัญในการปกป้องผลประโยชน์ของรัฐ และหลักความสงบเรียบร้อยระหว่างประเทศอันเป็นหลักความสงบเรียบร้อยภายในประเทศที่ใช้ในความสัมพันธ์ทางการค้าระหว่างประเทศเพื่อตอบสนองความต้องการทางการค้าระหว่างประเทศของคู่สัญญา ดังนั้น ความสงบเรียบร้อยระหว่างประเทศจึงมีแนวคิดที่จำกัดกว่าความสงบเรียบร้อยภายในประเทศโดยจะจำกัดที่การละเมิดแนวคิดพื้นฐานของกฎหมายด้านความยุติธรรมและศีลธรรม เช่น สิทธิที่จะได้รับฟังข้อมูลที่มีผลต่อการทำคำตัดสินของอนุญาโตตุลาการ การปฏิบัติต่อคู่สัญญาที่เท่าเทียมกัน ความเป็นกลางของอนุญาโตตุลาการ และความประพฤติชอบในการอนุญาโตตุลาการ

BUDTREE CHANCHAM : SETTING ASIDE OF THE ARBITRAL AWARD UNDER ARBITRATION ACT B.E. 2002 : A CASE STUDY OF ARTICLE 40(1). THESIS ADVISOR : ASSO. PROF. PHIJAI SUKDI HORAYANGKURA 138 pp. ISBN 974-17-3521-9.

This thesis studies the setting aside of arbitral award under arbitration act B.E. 2002 on a case study of article 40(1). The thesis addresses the importance and principles of setting aside of arbitral award, public policy involvement and the ground of setting aside.

Setting aside of arbitral award is the interference of competent court to resolve the damage from wrongful arbitral decision. Challenge of an arbitral award may be made a motion for setting aside to the competent court. The interference of the court must weigh between freedom of the parties and fairness of arbitration.

In addition, court may use public policy to control arbitration resulted in setting aside of the award. The aspects of public policy concerning the arbitration are economy, society, politic, religion, and social standard. Public policy renders instability because: (1) the difference in economy, politic, religion, society, and law systems in each state, and (2) the timing, since value and social standard can change and evolve according to social situation and leaders at times.

There are two types of public policy used by court to control arbitration which are domestic and international public policy. Domestic public policy plays a vital role in protecting state interests. International public policy is a domestic public policy applied in an international commercial relation. International public policy is more limited than domestic public policy as a result of fundamental of law in justice and good moral, such as the right to be heard, equal treatment, impartiality of arbitrator, and rightful conduct.